

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649681822224/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Færdsel, forekommer mig mere levende, og synes at fremvise en mere mandlig Character, hvorimod *Tharand*, med sin Ruin, sin speilklare Sø og sin dybe Eensomhed, har noget mere passivt, noget mere qvindeligt.

Jeg kom ret til at tænke paa den gamle Skolemester og maatte sigte med ham: »Her er god Plads, her kunde dog mange Mennesker have godt af den Herlighed!» men hvor faa ere dog ikke de, der see alt det Prægtige, hvormed Gud har smykket vor Jord. I Grunden er der dog kun liden Forskjel mellem Mennesket og Hunden, der, lænket til sit Huus, kun formaaer at gjøre et Par Spring paa sin sædvanlige Tumbleplads.

Endnu havde jeg ikke seet Bibliotheket og Antikkerne; Overbibliothekaren, Hofraad *Ebert*, en hjertelig Mand, hvem vores *Mälbeck* havde anbefalet mig til, viiste mig her megen Forekommenhed. Alt var pynteligt og lyst, Gulvene i de store Sale vare polerede som Speile, og gjennem Vinduene -- ja, her glemte jeg rigtignok den hele lærde Verden rundt om! Hvilket Panorama derude! Bjerger med lysegrønne Väänranker og bagved, de sorte Granskove; Elben, der slyngede sig i store Bugter, hvor Baadene seilede med deres hvide Seil, hvor de store Tømmerfloder glede ned ad Strømmen; kun et Par Karle med bare Fødder, korte hvide Beenklæder, aaben Skjorte og en hvid Straahat paa Hovedet, styrede den hele Bræde-Masse. Det er umuligt, at man kan have Sands for Bøgerne her, naar man seer denne Natur i det klare Solskin udenfor.

At *Dresden*, som Overgangspunkter mellem det nordlige og sydlige Tydskland, ogsaa kan vise hiints Character, fik jeg da en Idee om den næst sidste Formiddag, jeg opholdt mig her. Det var koldt, saa jeg frøs! Regnen strømmede ned, og alt fik et mørkt, nordligt Udseende; Dragere løbe gjennem Gaderne med Portechaïser, hvor Damen tittede ud bag de røde Gardiner. *Elben* saae ud som Kaffe, guul og tyk. Næsten ingen viiste sig paa Gaderne.

Regnen rusker, Himlen er graa,
Fjernt i Taage Bjergene staae;
Elben flygter fra Böhmer-Land,
Leeret guult er det dybe Vand.
Svøbt i Kappen Soldaten gaær
Hist paa Broen, hvor Korset staaer.